

Brüssel, 29. juuni 2026
(OR. en)

11304/26

Institutsioonidevaheline
dokument:
2026/0183 (NLE)

POLCOM 250
COASI 120

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	29. juuni 2026
Saaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2026) 341 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu allkirjastamise kohta

---

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2026) 341 final.

Lisatud: COM(2026) 341 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 29.6.2026
COM(2026) 341 final

2026/0183 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

**Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu
allkirjastamise kohta**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Indoneesia oli 2025. aastal ELi suuruselt 30. kaubanduspartner maailmas ja ELi viies kaubanduspartner ASEANis, samas kui EL oli Indoneesia suuruselt neljas kaubanduspartner, kelle arvele langes 6 % riigi kogu kaubandusest. Kahe partneri kahepoolse kaubanduse maht oli 2025. aastal 28,9 miljardit eurot, kusjuures ELi ekspordi rahaline väärtus oli 10,2 miljardit eurot ja ELi impordi rahaline väärtus 18,7 miljardit eurot. Indoneesia ekspordib ELi peamiselt põllumajandustooteid, mitteväärismetalle, kemikaale, masinaid ja seadmeid, rasvu ja õlisid ning jalatseid. ELi ekspordis Indoneesiasse on tähtsaimal kohal tööstustooted, sealhulgas masinad ja seadmed, transpordivahendid ja keemiatooted. ELi ja Indoneesia vahelise kahepoolse teenustekaubanduse maht oli 2024. aastal 9,3 miljardit eurot, kusjuures ELi ekspordi maht oli 5,8 miljardit eurot ja ELi impordi maht 3,5 miljardit eurot. 2024. aastal oli ELi välismaiste otseinvesteeringute maht Indoneesias 24,7 miljardit eurot, samal ajal kui Indoneesia välismaiste otseinvesteeringute maht ELis oli 1,3 miljardit eurot.

Indoneesia on Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liige alates 1995. aastast ja saab praegu üldiste tariifsete soodustuste kava (edaspidi „GSP“) raames ELiga kaubandussoodustusi ning on suuruselt teine soodustatud riik. 2024. aastal kohaldati Indoneesia ekspordist ELi 44 % suhtes GSP raames vähendatud tariife. Ent Indoneesia ei kuulu 1. jaanuarist 2027 enam üldiste tariifsete soodustuste kava alla, kuna ta on viimase kolme aasta jooksul olnud üle keskmise sissetulekuga riik.

23. aprillil 2007 volitas nõukogu komisjoni alustama ASEANi riikidega läbirääkimisi vabakaubanduslepingu sõlmimiseks. Toonane eesmärk oli pidada läbirääkimisi piirkondadevahelise vabakaubanduslepingu üle. Volitusega nähti siiski ette kahepoolsete läbirääkimiste võimalus juhul, kui ei ole võimalik jõuda kokkuleppele ühistes läbirääkimistes ning kui sellised kahepoolsed läbirääkimised on poliitiliselt vastuvõetavad ja majanduslikult mõttekad.

Komisjon esitas 8. mail 2009 artikli 133 komiteele (komiteel oli tol ajal selline nimi) aruande ELi ja ASEANi läbirääkimistel tekkinud raskuste kohta, kusjuures mõlemad pooled olid nõustunud tegema läbirääkimistes vaheaja. Artikli 133 komitee palus komisjonil uurida väljavaateid individuaalseteks kahepoolseteks läbirääkimisteks mitme ASEANi riigiga ning 2009. aasta detsembris kiitis nõukogu selle lähenemisviisi heaks.

Indoneesia president Susilo Bambang Yudhoyono ja Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso otsustasid 2009. aasta lõpus uurida, kuidas saaks süvendada ELi ja Indoneesia vahelisi kaubandussuhteid. Nad moodustasid koos Indoneesia ja ELi esindajatega visioonirühma, kellele anti ülesandeks koostada soovitusel selle kohta, kuidas viia suhted järgmisele tasandile. 4. mail 2011 soovitas visioonirühm sõlmida ELi ja Indoneesia vahel laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu, mis põhineks vabakaubanduspiirkonnal ning mille aluseks oleks parem turulepääs, suutlikkuse suurendamine ning kaubanduse ja investeeringute hõlbustamine. Tähelepanuväärseks peeti Indoneesia suurt potentsiaali seoses riigi suuruse, praeguste ja eeldatavate kasvumääradega, sellega, et riigi majanduse raskuskese on nihkumas töötleva tööstuse ekspordile, samuti seoses uute teenuste, suureneva avatuse ja makromajandusliku stabiilsusega. Oluline roll oli ka ELi ja Indoneesia majanduse vastastikusel täiendavusel, kuna EL ekspordib Indoneesiasse hoopis teistsuguseid tooteid kui Indoneesia Euroopasse.

EL ja Indoneesia tegid ühise analüüsi, et määrata kindlaks tulevase kaubanduslepingu kohaldamisala ja ambitsioonikuse tase. See analüüs valmis 2016. aasta aprillis ja näitas, et läbirääkimised võivad viia kaubanduslepingu sõlmimiseni mõlema poole huvides.

13. juulil 2016 volitas nõukogu komisjoni alustama Indoneesiaga kahepoolseid vabakaubanduslepingu läbirääkimisi. Ametlikult alustasid Indoneesia kaubandusminister Thomas Lembong ja ELi suursaadik Indoneesias Vincent Guerend läbirääkimisi ELi ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu (edaspidi „leping“) üle 19. juulil 2016. Läbirääkimiste esimene voor toimus 20.–21. septembril 2016 Brüsselis. Läbirääkimisi toetas kaubanduse jätkusuutlikkuse mõjuhinnang. Pärast üheksa-aastast läbirääkimisprotsessi ja 19 läbirääkimisvoorut viisid EL ja Indoneesia 23. septembril 2025 läbirääkimised lepingu üle lõpule.

Laiemas geopoliitilises ja geomajanduslikus kontekstis annab nende läbirääkimiste lõpuleviimine ASEANi peamise majandusjõuga selge signaali ELi ja Indoneesia ühisest toetusest reeglitel põhinevale kaubandussüsteemile ning ELi kindlast tahtest muuta oma kaubandus avatumaks ja mitmekesisemaks.

Lepinguga kaotatakse tollimaksud enam kui 98 %-l tariifiridadest (väärtuse järgi arvestades peaaegu 100 %-l tariifiridadest). 80 % vabastatakse tollimaksudest juba lepingu jõustumisel ja pärast viieaastast järkjärgulist tollimaksudest vabastamist jõutakse 96 %-ni kahepoolsest kaubandusest. Samuti on lepingu eesmärk kõrvaldada tehnilised tõkked ELi ja Indoneesia vahelises kaubavahetuses. See loob läbipaistvama, prognoositavama ja kulutõhusama keskkonna, parandab turulepääsu ja vähendab kulusid. Lepinguga laiendatakse ELi ja Indoneesia teenuseosutajate ja investorite võimalusi ning tagatakse prognoositavam kaubanduskeskkond. Kuigi leping edendab ELi ja Indoneesia vahelisi kauba- ja investeringuvooge, kaitseb see sõnaselgelt kummagi poole õigust kehtestada õigusnorme õiguspärase poliitiliste eesmärkide saavutamiseks. Samuti pakub see otsust kaitset 221 ELi ja 72 Indoneesia geograafilisele tähisele ning sisaldab kindlaid kohustusi kaubanduse ja kestliku arengu valdkonnas.

Lepingu õiguslikult läbivaadatud tekst on avalikustatud ja kättesaadav järgmise lingi kaudu:

[lepingute tekstid – kaubanduse ja majandusjulgeolek – Euroopa Komisjon](#)

Komisjon esitab järgmised nõukogu otsuste ettepanekud:

- ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu allkirjastamise kohta;
- ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu sõlmimise kohta;
- ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise investeringute kaitse lepingu allkirjastamise kohta;
- ettepanek: nõukogu otsus Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise investeringute kaitse lepingu sõlmimise kohta.

Lisatud ettepanek nõukogu otsuse kohta on õigusakt Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu allkirjastamise kohta.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Enne laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu üle peetavate läbirääkimiste lõpuleviimist pidasid EL ja Indoneesia läbirääkimisi partnerlus- ja koostöölepingu üle, millele kirjutati alla Jakartas 9. novembril 2009 ja mis jõustus 1. mail 2014. Leping on aluseks koostööle paljudes valdkondades, sealhulgas inimõiguste ja kaubanduse valdkonnas, ning korrapärasele poliitilisele dialoogile ja valdkondlikule koostööle.

Kui laiaulatuslik majanduspartnerlusleping jõustub, kehtib see koos ELi ja Indoneesia vahelise partnerlus- ja koostöölepinguga kui erileping ning sellest saab ELi ja Indoneesia vaheliste üldiste kahepoolsete suhete lahutamatu osa. Kahes lepingus ei ole vastuolulisi sätteid.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Laiaulatuslik majanduspartnerlusleping on täielikult kooskõlas liidu tegevuspõhimõtetega ega nõua ELi reeglite, õigusnormide ega standardite muutmist üheski reguleeritud valdkonnas. Nagu kõik muud kaubanduslepingud, mille üle komisjon on läbirääkimisi pidanud, kaitseb ka laiaulatuslik majanduspartnerlusleping täielikult avalikke teenuseid ning tagab, et valitsuste õigus kehtestada avalikkuse huvides õigusnorme säilib täielikult ja moodustab selle aluspõhimõtte.

Lisaks kajastavad laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu sätted täielikult ELi kestliku kaubanduspoliitika läbivaatamist käsitleva teatise tulemusi (22. juuni 2022. aasta teatis „Kaubanduspartnerluste jõud: ühiselt rohelise ja õiglase majanduskasvuni“).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Materiaalõiguslik alus**

ELi toimimise lepingu artiklis 207 on sätestatud, et liidu ühise kaubanduspoliitika osaks on kaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamine ja nende sõlmimine. Artiklis 91 ja artikli 100 lõikes 2 on sätestatud alus rahvusvahelise transpordi sätete kokkuleppimiseks.

Arvestades, et laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu peamised eesmärgid ja komponendid on ühine kaubanduspoliitika ja transpordi pakkumine, on materiaalõiguslikud alused ELi toimimise lepingu artiklid 207 ja 91 ning artikli 100 lõige 2.

Arvestades kavandatava lepingu eset, on asjakohane, et komisjon esitaks ettepaneku nõukogule.

- **Menetlusõiguslik alus**

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 5 on sätestatud, et kui kavandatav leping ei ole seotud eranditult või peamiselt ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga, esitab komisjon nõukogule ettepaneku. Nõukogu võtab vastu otsuse, millega antakse luba lepingule alla kirjutada.

Komisjon teeb ettepaneku anda luba protokoll Euroopa Liidu ja Indoneesia vaheline laiaulatuslik majanduspartnerlusleping allkirjastada, eeldusel et see hiljem sõlmitakse.

Lepingu allkirjastamist lubava kavandatava otsuse menetlusõiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 5.

- **Liidu pädevus**

Vastavalt Euroopa Kohtu 16. mai 2017. aasta arvamusele 2/15 ELi ja Singapuri vabakaubanduslepingu kohta kuuluksid kõik laiaulatusliku majanduspartnerluslepinguga hõlmatud valdkonnad ELi ainupädevusse ning täpsemalt ELi toimimise lepingu artikli 91, artikli 100 lõike 2 ja artikli 207 kohaldamisalasse. ELi ainupädevuse tuletas kohus ELi toimimise lepingu artikli 207 lõike 1 alusel ühise kaubanduspoliitika kohaldamisalast ja ELi toimimise lepingu artikli 3 lõikest 2 (lähtudes sellest, kas leping mõjutab olemasolevaid ühiseeskirju, mis sisalduvad teistes õigusaktides).

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Laiaulatuslikus majanduspartnerluslepingus, nagu see on nõukogule esitatud, ei käsitleta küsimusi, mis ei kuulu ELi ainupädevusse.

- **Proportsionaalsus**

Kaubanduslepingud on sobivad vahendid selleks, et reguleerida turulepääsu ja sellega seotud valdkondi, kus ELil on väljaspool ELi asuva kolmanda riigiga ulatuslikud majandussuhted. Puuduvad alternatiivid, mis võimaldaksid sellised kohustused ja liberaliseerimispüüdlused õiguslikult siduvaks muuta.

Algatusega taotletakse otseselt välistegevuse valdkonnas seatud liidu eesmärki ja toetatakse poliitilist prioriteeti „EL kui tugevam tegija rahvusvahelisel tasandil“. Algatus on kooskõlas ELi üldise strateegia suunaga teha teistega koostööd ja töötada vastutustundlikult ümber oma välispartnerlussuhted, et saavutada ELi välistegevuses seatud sihid. See aitab saavutada ELi kaubandus- ja arengueesmärke.

- **Vahendi valik**

Käesolev nõukogu otsuse ettepanek esitatakse kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 5, milles nähakse ette, et nõukogu võtab vastu otsuse, millega antakse luba rahvusvahelistele lepingutele alla kirjutada. Käesoleva ettepaneku eesmärgi saavutamiseks ei ole võimalik kasutada ühtki muud õiguslikku vahendit.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Enne ja pärast läbirääkimisi teavitati ELi liikmesriike korrapäraselt ning nendega konsulteeriti nõukogu kaubanduspoliitika komitee vahendusel suuliselt ja kirjalikult läbirääkimiste erinevate aspektide üle. Parlamendi rahvusvahelise kaubanduse komisjoni kaudu hoiti Euroopa Parlamenti korrapäraselt kursis läbirääkimiste tulemustega ja konsulteeriti temaga. Läbirääkimiste tulemusena jooksvalt koostatud teksti levitati kogu protsessi vältel mõlemas institutsioonis.

Paralleelselt läbirääkimistega tellis komisjon ELi ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu [jätkusuutlikkuse mõjuhinnangu](#) (edaspidi „mõjuhinnang“).

Mõjuhinnangus, mis valmis 2019. aasta septembris laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu toetamiseks, uuriti, kuidas läbiräägitava laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu kaubandus- ja kaubandusega seotud sätted võivad mõjutada majanduslikke, sotsiaalseid, inimõiguslaseid ja keskkonnaküsimusi ELis ja Indoneesias. Mõjuhinnang tugines analüüsile, mis esitati 2008.

aastal tehtud jätkusuutlikkuse mõjuhinnangus, millega toetati piirkondadevahelisi läbirääkimisi ELi-ASEANi kaubanduslepingu üle, kuid selles esitati ajakohasemat teavet ning keskenduti selgelt üksnes Indoneesiaga peetavate kahepoolsete läbirääkimiste eripärale ja võimalikule mõjule. Eelkõige uuriti põhjalikumalt laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu võimalikku mõju mitmes ELi ja Indoneesia kaubandussuhete seisukohast eriti olulises sektoris, sealhulgas taimeõlide ja õliseemnete, rõivaste ja riideesemete ning finantsteenuste sektoris.

Üldiselt jõuti mõjuhinnangus järeldusele, et ELi-Indoneesia lepingul peaks olema positiivne mõju mõlemale lepinguosalisele ja nende ühiskonnale kõigi peamiste majandusnäitajate (SKP, heaolu, ülemaailmne ja kahepoolne kaubandus) lõikes, kusjuures nende suhteline ulatus Indoneesias on kahe osalise majanduse suhtelise suuruse erinevuste tõttu suurem kui ELis. Majandusmudelite abil prognoositi ELi heaolu suurenemist 2–2,4 miljardi euro võrra ja ELi SKP kasvu 2,5–3,1 miljardi euro võrra. See näitas, et mida rohkem lepinguga kaubandust liberaliseeritakse, seda suurem on mõlemale poolele oodatav majanduslik kasu, mis toetab läbirääkimistel võimalikult suure liberaliseerimise poole püüdlemist. Ilmnes, et mittetariifsete kaubandustõkete kõrvaldamine on peamine tegur eeldatava majandusliku kasu suuruse kindlaksmääramisel, ning aruandes rõhutati, kui oluline on pöörata erilist tähelepanu sellistele valdkondadele nagu sanitaar- ja fütosanitaarmedid ning tehnilised kaubandustõkked.

Komisjon avaldas 26. juunil 2020 mõjuhinnangu kohta seisukoha. Selles jõuti järeldusele, et jätkusuutlikkuse mõjuhinnang kinnitas vajadust pidada läbirääkimisi ambitsioonika kaubandus- ja investeerimislepingu üle, ning anti ülevaade nendest sektoritest ja osapooltest, keda leping võib negatiivselt mõjutada, et nende olukorda erilise tähelepanuga jälgida.

Jätkusuutlikkuse mõjuhinnangu kontekstis ja läbirääkimiste vältel andis komisjon kodanikuühiskonna organisatsioonidele võimaluse teha oma hääl kuuldavaks, esitada küsimusi ning aidata kaasa usaldusväärsele, tõendus põhisele ja läbipaistvale ühiskondlikule arutelule. Selleks korraldati spetsiaalsed kodanikuühiskonna dialoogid, seminar Indoneesia kohalikele sidusrühmadele, kahepoolseid kohtumisi, küsitlusi ja veebipõhiseid uuringuid.

Lisaks on komisjon läbirääkimiste käigus ja oma läbipaistvuspoliitikat järgides oma veebisaidil avaldanud ja korrapäraselt ajakohastanud läbirääkimisvoorude aruandeid, tekstiettepanekuid, pressiteateid, teabelehti ja taustteabe materjale.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu mõjuhinnangu koostas komisjoni kaubanduse peadirektoraadi tellimisel sõltumatute konsultatsiooniettevõtete konsortsium, mida juhtis Development Solutions.

- **Mõjuhinnang**

ELi ja Kagu-Aasia riikide vaheliste kahepoolsete vabakaubanduslepingute üle peetavaid läbirääkimisi käsitleti 2009. aasta augustiks [mõjuhinnangus](#), mis koostati ajal, mil komisjon esitas ettepaneku läbirääkimisvõitluste ning ELi ja ASEANi vabakaubanduslepingu kohta.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu suhtes ei kohaldata õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi menetlusi. Sellele vaatamata sisaldab leping sätteid, mis lihtsustavad kaubandust ja sellega seotud menetlusi, vähendavad ekspordikuluseid ja võimaldavad seega suuremal arvul VKEdel tegutseda mõlemal turul. VKEdele pühendatud

peatükis käsitletakse eelkõige tõhustatud teabevahetust ja Indoneesiaga tehtavat koostööd VKEdega seotud küsimustes. Tollimaksude kaotamine, sealhulgas elektroonilise side suhtes, lihtsustatud ja digiteeritud tolliprotseduurid ning omavahel paremini kokkusobivad tehnilised nõuded vähendavad ekspordiga seotud kulusid ja võimaldavad väiksema kaubandusmahuga VKEdel konkureerida suuremate äriühingutega. See suurendab ka VKEde suutlikkust osaleda tarneahelates, digikaubanduses ja riigihangetes ning osutada teenuseid Indoneesia turul. Samuti edendatakse laiaulatusliku majanduspartnerluslepinguga läbipaistvust ja rahvusvaheliste standardite kasutamist, et hõlbustada turulepääsu ja vähendada nõuete täitmise seotud kulusid.

- **Põhiõigused**

Ettepanek ei mõjuta põhiõiguste kaitset liidus.

4. MÕJU EELARVELE

Laiaulatuslikul majanduspartnerluslepingul on finantsmõju ELi eelarve tulude poolel. Pärast laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu täielikku rakendamist võib saamata jäävate tollimaksude summa olla hinnanguliselt vahemikus 630–700 miljonit eurot aastas. See hinnang põhineb 2041. aastaks vabakaubanduslepingu puudumise korral prognoositud keskmisel impordil.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Laiaulatuslik majanduspartnerlusleping sisaldab institutsioonilisi sätteid, millega nähakse ette lepingu rakendamist, toimimist ja mõju pidevalt jälgivate rakendusasutuste struktuur.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu institutsiooniliste sätete peatükiga luuakse kaubanduskomitee, mille peamine ülesanne on jälgida ja lihtsustada lepingu rakendamist ja kohaldamist. Kaubanduskomitee ülesanne on valvata kõikide laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu alusel loodud erikomiteede ja tööruhmade töö üle.

Kaubanduskomitee vahetab lepingu rakendamisega seotud teemadel arvamusi kodanikuühiskonna dialoogis osalevate kodanikuühiskonna esindajatega.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepinguga luuakse sisenõuanderühmad, kus on tasakaalustatult esindatud sõltumatud kodanikuühiskonna organisatsioonid, sealhulgas valitsusvälised organisatsioonid, ettevõtjate ja tööandjate organisatsioonid ning majandus-, sotsiaal-, keskkonnaküsimustega tegelevad ametiühingud. Sisenõuanderühmad võivad esitada arvamusi ja soovitusi laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu toimimise ja rakendamise kohta ning kohtuvad kord aastas.

Nagu on rõhutatud teatises „Kaubandus kõigile“, kulutab komisjon üha rohkem ressursse kaubandus- ja investeerimislepingute tulemuslikule rakendamisele ja täitmise tagamisele. 2025. aasta novembris avaldas komisjon viienda lepingute rakendamist ja täitmise tagamist käsitleva aastaaruande. Selle aruande peamine eesmärk on anda ELi vabakaubanduslepingute rakendamisest objektiivne ülevaade, milles tuuakse välja tehtud edusammud ja käsitlemist vajavad puudused. Aruanne peaks olema aluseks liikmesriikide, Euroopa Parlamendi ja laiemalt kodanikuühiskonnaga peetavale avatud arutelule ja koostööle vabakaubanduslepingute ja nende rakendamise teemal. Kuna aruanne esitatakse igal aastal, võimaldab see arenguid regulaarselt jälgida ja dokumenteerib ka seda, kuidas on käsitletud

prioriteetseid küsimusi. Aruanne käsitleb ka ELi ja Indoneesia laiaulatuslikku majanduspartnerluslepingut alates selle jõustumisest.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 2. peatükiga kaotavad EL ja Indoneesia tollimaksud enam kui 98 %-l tariifiridadest (väärtuse järgi arvestades peaaegu 100 %-l tariifiridadest). 80 % vabastatakse tollimaksudest juba lepingu jõustumisel. Pärast viieaastast järkjärgulist tollimaksudest vabastamist jõutakse 96 %-ni kahepoolsest kaubandusest. Näiteks kaotab Indoneesia kõrged tollimaksud tööstustoodetelt, nagu mootorsõidukid (praegused tollimaksud kuni 50 %), masinad ja elektriseadmed, ravimid ja kemikaalid ning põllumajanduslikud toiduained. Lepinguga kaotatakse ka enamiku ELi eksporditavate Indoneesia kaupade suhtes kohaldatavad ELi tollimaksud või vähendatakse neid oluliselt.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 3. peatükk sisaldab päritolureegleid, millega tagatakse, et lepingus sätestatud tariifseid soodustusi kohaldatakse üksnes toodete suhtes, mida on ELis või Indoneesias märkimisväärselt töödeldud.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 4. peatükk aitab ELi ja Indoneesia vahelise kaubavahetusega tegelevatel ettevõtjatel oma tooted lihtsamalt ja kiiremini tollist läbi saada. See aitab tagada tulemusliku tollikontrolli, et imporditud kaubad vastaksid kõigile importiva riigi eeskirjadele, sealhulgas ohutuse, turvalisuse ja intellektuaalomandi õiguste austamisega seotud nõuetele. Leping sisaldab eelkõige sätteid piiril järgitavate tolliprotseduuride kohta, kohustusi tagada lihtne juurdepääs teabele kohaldatavate tariifide kohta ning tollialaste õigusaktide ühiseid põhimõtteid.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 5. peatükk sisaldab ka kahepoolset kaitsemehhanismi, mis võimaldab ELil ja Indoneesial kehtestada ajutisi meetmeid, kui sooduskorra alusel toimuva impordi märkimisväärne suurenemine põhjustab või ähvardab põhjustada tõsist kahju nende omamaisele tootmisharule.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 6. peatükk, mis käsitleb sanitaar- ja fütosanitaarküsimusi, reguleerib toiduohutust ning looma- ja taimetervist. EL võtab ka edaspidi vastu toiduohutuseeskirju ja kontrollib nende täitmist, olgu siis tegemist kodumaiste või imporditud toodetega. Lepingus kinnitatakse WTO sanitaar- ja fütosanitaarmeetmete lepingu põhimõtteid. EL ja Indoneesia tugevdavad ühist tööd sanitaar- ja fütosanitaarküsimustes, et tagada kiire sekkumine põllumajandus- ja kalandustoodete impordi ja ekspordiga seotud hädaolukordades.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 7. peatüki eesmärk on kõrvaldada tehnilised tõkked ELi ja Indoneesia kaubavahetuses. Olulistest sektorites, nagu elektroonika, masinad ja energiatõhusad tooted, tunnustatakse ELis asuvate akrediteeritud asutuste sertifikaate ja katsearuandeid, mis tähendab, et kulukas ja aeganõudev korduskatsetamine ja -sertifitseerimine Indoneesias ei ole enam vajalik. Laiaulatuslik majanduspartnerlusleping sisaldab ka ühtlustatud märgistamismenetlusi. Laiaulatuslik majanduspartnerlusleping tagab parema regulatiivse läbipaistvuse ja prognoositavuse, kuna sellega parandatakse sidusrühmade ja ametiasutuste võimalusi anda tagasisidet teise lepinguosalise tehniliste normide eelnõude kohta ning jäetakse piisavalt aega nendega kohanemiseks enne nende jõustumist. Samuti nähakse lepinguga ette, et mõlemad lepinguosalised võtavad oma

tehniliste normide alusena vastu asjakohased rahvusvaheliselt tunnustatud standardid ja kohaldavad neid. Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu spetsiaalse mootorsõidukeid käsitleva lisaga tagatakse, et lepingus kindlaks määratud ÜRO tüübikinnitustunnistustega ELi sõidukite suhtes ei kohaldata Indoneesias täiendavaid katsetamis- või märgistamisnõudeid, mis vähendab kulusid ja turulejõudmiseks kuluvat aega.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 8. peatükiga laiendatakse ELi ja Indoneesia teenuseosutajate ja investorite võimalusi ning tagatakse prognoositavam kaubanduskeskkond. Eelkõige tagatakse sellega, et laiaulatuslikus majanduspartnerluslepingus kindlaks määratud sektorites ei diskrimineerita ELi teenuseosutajaid ja investoreid Indoneesia teenuseosutajate ja investoritega võrreldes. Tänu selgetele, õiglastele ja õigeaegsetele menetlustele on ELi ettevõtjatel lihtsam saada oma teenuste osutamiseks vajalik litsents või kvalifikatsioon. Sellega tagatakse, et teatavates sektorites tegutsevatele ELi teenuseosutajatele ei nõuta Indoneesias kohalikku esindust (näiteks filiaali), teatavat arvu ettevõtjaid või teatavat tehingute väärtust.

Kuigi leping edendab ELi ja Indoneesia vahelisi kauba- ja investeringuvooge, kaitseb see sõnaselgelt kummagi poole õigust kehtestada õigusnorme õiguspäraste poliitiliste eesmärkide saavutamiseks.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 9. peatükiga tagatakse, et kapital, mida on vaja lepingu alusel liberaliseeritud tehingute tegemiseks, näiteks välismandis oleva ettevõtte loomiseks, saab tegelikult liikuda EList Indoneesiasse ja vastupidi. Samal ajal võivad mõlemad pooled vajaduse korral kohaldada oma seadusi ja eeskirju, näiteks pankroti korral või väärtpaberitega tegelemisel.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 10. peatükiga luuakse prognoositav, turvaline ja õiglane digikaubanduse keskkond. Eelkõige tagatakse sellega andmete vaba piiriülene liikumine, keelates põhjendamatud asukohanõuded, ja keelatakse elektroonilise edastuse tollimaksud. Lepinguga nähakse ette siduvad õigusnormid, mis suurendavad tarbijate usaldust ja tagavad ettevõtjatele õiguskindluse ning toetavad innovatsiooni.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 11. peatükis on sätestatud eeskirjad, millega tagatakse, et riigihanketingute sõlmimise menetlused on ELi ettevõtjate jaoks läbipaistvad, õiglased ja mittediskrimineerivad.

EL ja Indoneesia leppisid 12. peatükis kokku intellektuaalomandi õiguste tulemuslikus kaitstes ja jõustamises. Laiaulatusliku majanduspartnerluslepinguga tagatakse eelkõige otsene kaitse 221 ELi ja 72 Indoneesia geograafilisele tähisele, mille hulka kuuluvad sellised põllumajanduslikud toiduained nagu ELi liha ja juust ning Indoneesia võrsid ja kohvid. Geograafiliste tähiste kõrgetasemeline kaitse tugevdab ekspordipotentsiaali väärtuslike põllumajanduslike toiduainete sektorites, tagades ainunimetuse ja aidates tootjatel turustada kvaliteettooteid.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 13. peatükiga tagatakse, et mõlemas jurisdiktsioonis säilitatakse tulemuslikud konkurentsialased õigusaktid, mida rakendavad oma tegevuses sõltumatud asutused, kes peavad tegutsema läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil, austades kaitseõigust. Lepinguga nähakse ette ka koostöö ametiasutuste vahel. Leping sisaldab eeskirju subsiidiumide, konkurentsi ja riigiettevõtete kohta.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 14. peatükk on oluliseks sammuks kaubanduse ja investeringute avamisel ning ELi ja Indoneesia vaheliste energia- ja toorainetarneahelate kindlustamisel.

15. peatükis esitatakse kaubanduse ning kestliku majanduskasvu ja arengu terviklik raamistik koos õiguslikult siduvate kohustustega, mis on jõustatavad laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu vaidluste lahendamise mehhanismi kaudu. Lisaks luuakse laiaulatusliku majanduspartnerluslepinguga platvorm dialoogiks ja koostööks kaubandusega seotud keskkonna- ja kliimaküsimustes, sealhulgas palmiõlisektoris. See sisaldab erisätteid loodusvarade kaitse ja majandamise kohta, millega kehtestatakse kohustused seoses metsakaitse, elurikkuse, looduslike liikidega ebaseadusliku kauplemise vastu võitlemise ning ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemisega.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 16. peatükiga luuakse ELi ja Indoneesia koostööraamistik, et tugevdada poliitikameetmeid ja määrata kindlaks programmid, mis aitavad kaasa kestlike, kaasavate, tervislike ja vastupidavate toidusüsteemide arendamisele.

Lepingu 17. peatükis on sätestatud majanduskoostöö ja suutlikkuse suurendamise aluspõhimõtted ja tegevussuunised lepingu kohaldamisalasse kuuluvates valdkondades.

Samuti on selles VKEdele pühendatud 18. peatükk ja muid sätteid, mis on selliste ettevõtjatele kasulikud, näiteks ühtse üldsusele juurdepääsetava digiplatvormi loomine, mis annab teavet selle kohta, kuidas pääseda mõlema lepinguosalise turgudele ja seal tegutseda, VKEde kontaktpunktide loomine, äritegevuse digiteerimine jne.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 19. peatükiga edendatakse selliste läbipaistvate, koordineeritud ja tõenduspõhiste eeskirjade kehtestamist, milles järgitakse riigisiseseid õigusakte, toetatakse avaliku poliitika eesmärke ning võetakse arvesse ettevõtjate ja sidusrühmade huve. Eelkõige peavad lepinguosalisel avaldama igal aastal peamiste kavandatavate eeskirjade loetelu, milles selgitatakse nende eesmärki ja ajakava.

Laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu 20. peatükk suurendab kaubandusega seotud reguleerimise prognoositavust, vastutust ja õiglust. Tagades õigeaegse avaldamise, avatud juurdepääsu teabele, õiglasel haldusmenetlused ja sõltumatud õiguskaitsevahendid, suurendab see usaldust õigusraamistike vastu ja vähendab piiriüleselt tegutsevate ettevõtjate ebakindlust.

- **Lepingu allkirjastamine ja tekst**

Lepingu tekst esitatakse nõukogule koos käesoleva ettepanekuga.

Vastavalt aluslepingutele tagab komisjon lepingule allakirjutamise, eeldusel et see hiljem sõlmitakse.

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu allkirjastamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 91 lõiget 1, artikli 100 lõiget 2 ja artikli 207 lõike 4 esimest lõiku koostoimes artikli 218 lõikega 5,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon on pidanud Indoneesiaga läbirääkimisi laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu (edaspidi „leping“) üle.
- (2) Leping peaks tagama liidu ühise kaubanduspoliitika edendamise, luues laiaulatusliku majanduspartnerluse Indoneesiaga.
- (3) Seetõttu tuleks leping allkirjastada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga antakse luba allkirjastada Euroopa Liidu ja Indoneesia vaheline laiaulatuslik majanduspartnerlusleping (edaspidi „leping“), tingimusel et kõnealune leping sõlmitakse.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*

FINANTSELGITUS „TULUD“ – EELARVE TULUDE POOLELE MÕJU
AVALDAVATE ETTEPANEKUTE JAOKS

1. ETTEPANEKU NIMETUS

Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS Euroopa Liidu ja Indoneesia vahelise laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu allkirjastamise kohta

2. EELARVEREAD

Tulude eelarverida (peatükk/artikkel/punkt): 12. peatükk, artikkel 120

Asjaomaseks aastaks eelarves ette nähtud summa: (2026) **21 368 300 000 eurot**.
Eelarve on kättesaadav siin: [2026. aasta eelarveprojekt - TULUDE KOONDAKTOOR](#)

(ainult sihtotstarbeliste tulude puhul):

Tulud määratakse järgmisele kulude reale (peatükk/artikkel/punkt):

3. FINANTSMÕJU

- Ettepanekul puudub finantsmõju
- Ettepanek ei avalda finantsmõju kuludele, kuid sellel on finantsmõju tuludele.
- Ettepanekul on finantsmõju sihtotstarbelistele tuludele

Mõju on järgmine:

(miljonites eurodes ühe komakohani)

Tulude eelarverida	Mõju tuludele ¹²	12 kuud	Aasta 2027
Peatükk 12, artikkel 120	630 miljonit eurot	Jõustumine eeldatavasti 2027. aasta esimesel poolel	0

Olukord pärast meetme rakendamist					
Tulude eelarverida	[N+11]	[N+12]	[N+13]	[N+14]	[N+15]
Peatükk/artikkel/punkt ...	700 miljonit eurot	700 miljonit eurot	700 miljonit eurot	700 miljonit eurot	700 miljonit eurot

(Ainult sihtotstarbelise tulu puhul, tingimusel et eelarverida on juba teada):

¹ Aastasummade prognoos peab põhinema 5. punktis märgitud valemil või meetodil. Aastane summa makstakse esimesel aastal üldjuhul ilma mahaarvamisteta ja mitte proportsionaalsel alusel.

² Märgitud summad on tollimaksud (brutosumma). ELi eelarvesse laekuvatest vastavatest traditsioonilistest omavahenditest tuleb maha arvata kogumiskulud (25 % jätavad liikmesriigid endale kuni 2027. aastani (kaasa arvatud) ja hiljem 10 %, nagu on kavandatud dokumendis COM(2025)574).

Kulude eelarverida ³	Aasta N	Aasta N+1
Peatükk/artikkel/punkt ...		
Peatükk/artikkel/punkt ...		

Kulude eelarverida	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
Peatükk/artikkel/punkt ...				
Peatükk/artikkel/punkt ...				

4. PETTUSEVASTASED MEETMED

5. MUUD MÄRKUSED

Ettepanek ei põhjusta täiendavaid kulusid ELi eelarvest (kulude poolel).

Laiaulatuslikul majanduspartnerluslepingul on finantsmõju ELi eelarve tulude poolel. Pärast laiaulatusliku majanduspartnerluslepingu täielikku rakendamist võib saamata jäävate tollimaksude summa olla hinnanguliselt vahemikus 630–700 miljonit eurot aastas. See hinnang põhineb 2042. aastaks vabakaubanduslepingu puudumise korral prognoositud keskmisel impordil.

Oodata on kaudset positiivset mõju, mis seisneb käibemaksu ja kogurahvatuluga seotud vahendite suurenemises.

³ Kasutada ainult vajaduse korral.